

U Srbiji je prošle godine, u odnosu na 2016, kvalitet vode u Dunavu bio bolji, a uočen je i bolji kvalitet vazduha, posebno u gradovima kao što je Bor, koji je decenijama bio „crna tačka” na svim ekološkim mapama u Evropi.

To su neki od zaključaka Izveštaja o stanju životne sredine u Srbiji za 2017. godinu koji je nedavno usvojen na Odboru za zaštitu životne sredine Narodne skupštine.

Tanjugov sagovornik Filip Radović, direktor Agencije za zaštitu životne sredine, koji je, inače, predstavio taj Izveštaj, kaže da je uočen napredak u svim oblastima zaštite sredine, počevši od toga da je procenat zaštićenih područja u Srbiji porastao za 15 odsto.

Osim poboljšanja kvaliteta vode u Dunavu, primećen je i bolji kvalitet vazduha u mnogim gradovima, a među njima su Niš, Novi Sad, Sremska Mitrovica, pa i Bor, navodi Radović, i ocenjuje da je na kvalitet vazduha u Boru uticala izgradnja nove topionice koja je urađena po svim ekološkim standardima.

„Imajući u vidu najavljene investicije u energetski sektor, možemo očekivati da će se trend poboljšanja kvaliteta vazduha nastaviti i u narednim godinama”, rekao je Radović.

Srbija je, ukazuje, napredovala i u upravljanju otpadom, naime, prikupljanje ambalažnog otpada je u poslednjih pet godina poraslo sa 20 na 40 odsto i kreće se ka evropskom standardu od 50 odsto.

„U Srbiji se prvi put ulaže i u prečišćavanje otpadnih voda i grade se postrojenja od Subotice do Vranja”, kaže Radović, ali ističe da je taj procenat i dalje nizak.

Naime, prečišćavanje otpadnih voda je prošle godine poraslo sa 10 na 14 odsto.

Međutim, ekspertkinja UN za životnu sredinu Anđelka Mihajlov kaže da iza tih zaključaka postoji niz drugih elemenata koje treba analizirati kako bi se imalo u vidu gde treba povećati ekološke akcije.

Tako, na primer, ističe, da poboljšanje kvaliteta vode u Dunavu, može, a ne mora biti posledica poboljšanja.

„Sada se na nivou EU prate slivovi. Sve što je u slivu Dunava je jedna celina, tako da mereći parametre u slivu Dunava kod nas, mi hvatamo i neke podatke od uzvodnih zemalja, i to blago poboljšanje može da znači da ima poboljšanja kod nas, ali isto tako da ga ima i u drugim zemljama”, objašnjava Mihajlovljeva.

Ističe da kada je reč o vodi, alarmantniji je podatak da je sve manje vode u vodovodnoj mreži Srbije.

Mihajlovljeva kaže da je i nju zbunila konstatacija da je povećan kvalitet vazduha u Boru koji ne može stručno objasniti zbog preplitanja dva termina u Izveštaju – grad i aglomeracija.

Objašnjava da se grad odnosi na merenje kvaliteta vazduha u gradu Boru, a aglomeracija na celu opštinu Bor, sa svim planinama u okolini.

Govoreći o otpadu, ona ukazuje da nijedna od 10 funkcionalnih regionalnih deponija nije puštena u rad ni 2016. ni 2017, već u periodu od 2002. do 2015, te da se tek sada primećuju pomaci njihovog rada.

Zato ukazuje da će se rezultati današnjih ulaganja u životnu sredinu videti tek narednih decenija.

U svakom slučaju, Mihajlovljeva je pohvalila Izveštaj jer on vodi, kako kaže, u smeru informisanja javnosti o stanju životne sredine, ali i ukazala da poboljšanja uočena u 2017. treba kombinovati sa tim da je to i posledica dugoročnih mera, metodologije merenja, uticaja ulaganja država u okolini.

Da bi rezultati u životnoj sredini bili još bolji, poručuje Mihajlov, neophodno je da država imam projekte, institucionalne kapacitete, i ono najvažnije, finansiranje iz domaćih izvora. Naime, evropski proseki ulaganja u životnu sredinu je tri odsto BDP-a, dok se u Srbiji za tu oblast izdvaja između 0,3 do 0,5 odsto, prenosi Tanjug.

Izvor: politika.rs